Pregaria.cat

Entrada

Els límits humans de Déu

Aquella era una classe especial. No formava part del programa. Tres alumnes havien demanat que es parlés de la fe cristiana des del punt de vista filosòfic. La Filosofia era l'assignatura. La pregunta anava més enllà. La professora, l'havien cercat per a aquest tema. No era el Merlí. Era la Mònica, la que en diuen 03, la que viu a Nou Barris, a prop de l'institut.

Des de feia una estona, tothom estava molt atent. Aquella monja tenia alguna cosa especial que no responia al que havien sentit dir de les monges. La major part dels alumnes es confessaven ateus o agnòstics, molts ni estaven batejats. Això sí, eren bona gent i tenien ganes d'aprendre.

El Ramon acaba de fer una pregunta: *El que dius sobre Jesús de Natzaret em resulta sorprenent. Suposem que sigui cert que curava malalts i fins va tornar a la vida algun difunt. És molt suposar, però ja sabem tots que hi ha moltes coses misterioses. Jo pregunto: com és que el tal Jesús, si tenia aquest poder, només va curar unes quantes persones...? Que no hi havia més malalts, al món? Si era tan bo com dius, jo crec que limitar-se a uns quants que trobava pel camí no és coherent.*

Tots estan pendents de la resposta. La Mònica, interiorment, es deixa mirar pel Senyor i respon: *Mira, Jesús era un home i, com a tal, escoltava, parlava i veia limitadament. Si un dia era en una ciutat o en un poble, era allà i no a la resta del món. Quan creiem que Déu es va encarnar, creiem que es va fer home i va limitar-se a la condició humana. I es va limitar lliurement, per esdevenir un de nosaltres. Parlava, guaria i escoltava com un home qualsevol. La seva persona era divina, però limitada per amor a la nostra condició. Fins i tot va morir a la creu, com morien els esclaus i els vençuts.*

Tots callen. No en tenien ni idea, d'aquestes coses. Resulten molt noves. La Mònica segueix: *Ell tenia una força especial, una energia divina en la seva limitació com a ésser humà. Per això ens invita a ser profundament humans, a estimar la humanitat, sense distincions ni categories. Ell ens assenyala el camí. I abans de marxar, ens va dir que enviaria un Esperit d'amor intens... perquè el que va iniciar segueixi viu. La humanitat ha de progressar amb tota l'energia, amor i capacitat que Jesús va mostrar i ens va prometre.*

El Ramon nota dintre seu que alguna cosa passa i diu: *Jo he sentit que vosaltres dieu que Ell, ja mort, va ressuscitar. Què opines sobre això?* En aquest moment sona el timbre. *Si m'inviteu, torno un altre dia i en parlem...*

Jesús Renau sj.